

UREDBA (EU) št. 606/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 12. junija 2013

o vzajemnem priznavanju zaščitnih ukrepov v civilnih zadevah

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti točk (a), (e) in (f) člena 81(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

po posvetovanju z Evropskim ekonomsko-socialnim odborom,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Unija si je zastavila cilj ohranяти in razvijati območje svobode, varnosti in pravice, v katerem je zagotovljeno prosto gibanje oseb in olajšan dostop do pravnega varstva, zlasti z načelom vzajemnega priznavanja sodnih in izvensodnih odločb v civilnih zadevah. Za postopno vzpostavitev takega območja mora Unija sprejeti ukrepe v zvezi s pravosodnim sodelovanjem v civilnih zadevah s čezmejnimi posledicami, zlasti če so ti potrebni za pravilno delovanje notranjega trga.

(2) V členu 81(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) je določeno, da pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah s čezmejnimi posledicami temelji na načelu vzajemnega priznavanja sodnih odločb in odločb v izvensodnih zadevah.

(3) Na skupnem območju pravice brez notranjih meja so določbe za zagotovitev hitrega in preprostega priznavanja ter, kadar je to primerno, izvrševanja zaščitnih ukrepov, ki jih odredi država članica, v drugi državi članici bistvene za zagotovitev, da se zaščita, dodeljena fizični osebi v eni državi članici, ohrani in nadaljuje v kateri koli drugi državi članici, v katero ta oseba potuje ali se preseli. Potrebno je zagotoviti, da legitimno uveljavljanje državljanov Unije njihove pravice do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic v skladu s členom 3(2) Pogodbe o Evropski uniji (PEU) in členom 21 PDEU ne povzroči izgube te zaščite.

(4) Medsebojno zaupanje pri delovanju pravosodja v Uniji in cilj, da se zagotovi hitrejši in cenovno ugodnejši pretok zaščitnih ukrepov znotraj Unije, upravičujeta načelo, v skladu s katerim se zaščitni ukrepi, ki se odredijo v državi članici, priznajo v vseh drugih državah članicah, ne da bi bili pri tem potrebni kakršni koli posebni postopki. Zato bi moral biti zaščitni ukrep, odrejen v eni državi članici (v nadaljnjem besedilu: država članica izvora), obravnavan, kot da je bil odrejen v državi članici, v kateri se zahteva njegovo priznanje (v nadaljnjem besedilu: zaprosena država članica).

(5) Za doseg cilja prostega pretoka zaščitnih ukrepov je potrebno in ustrezno, da pravila, ki urejajo priznavanje in, kadar je to primerno, izvrševanje zaščitnih ukrepov, ureja pravni instrument Unije, ki je zavezujoč in se neposredno uporablja.

(6) Ta uredba bi se morala uporabljati za zaščitne ukrepe, ki se odredijo za zaščito osebe, kadar obstajajo utemeljeni razlogi za bojazen, da so življenje, telesna ali duševna nedotakljivost, osebna svoboda, varnost ali spolna nedotakljivost te osebe ogrožene, recimo tako, da se preprečijo vse oblike nasilja zaradi spola ali nasilja v neposrednem stiku, kot so fizično nasilje, nadlegovanje, spolno nasilje, zalezovanje, ustrahovanje ali druge oblike posredne prisile. Treba je poudariti, da se ta uredba uporablja za vse žrtve, ne glede na to, ali so žrtve nasilja na podlagi spola.

(7) Direktiva 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj ⁽³⁾ zagotavlja, da žrtve kaznivih dejanj prejmejo ustrezne informacije in podporo.

⁽¹⁾ UL C 113, 18.4.2012, str. 56.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 22. maja 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 6. junija 2013.

⁽³⁾ UL L 315, 14.11.2012, str. 57.

- (8) Ta uredba dopolnjuje Direktivo 2012/29/EU. Dejstvo, da za osebo velja zaščitni ukrep, odrejen v civilnih zadevah, samo po sebi ne izključuje možnosti opredelitve te osebe kot „žrtve“ v skladu z navedeno direktivo.
- (9) Področje uporabe te uredbe spada v okvir pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah v smislu člena 81 PDEU. Ta uredba se uporablja le za zaščitne ukrepe, odrejene v civilnih zadevah. Zaščitne ukrepe, sprejete v kazenskih zadevah, zajema Direktiva 2011/99/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o evropski odredbi o zaščiti ⁽¹⁾.
- (10) Pojem civilne zadeve bi bilo treba razlagati samostojno v skladu z načeli prava Unije. Pri odločanju o tem, ali gre za zaščitni ukrep civilne narave, ne bi smelo biti odločilno, ali ga je odredil civilni, upravni ali kazenski organ.
- (11) Ta uredba ne bi smela posegati v izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: Uredba Bruselj IIa). Odločbe, sprejete na podlagi Uredbe Bruselj IIa, bi se morale še naprej priznavati in izvrševati v skladu z navedeno uredbo.
- (12) Ta uredba upošteva različne pravne tradicije držav članic in ne posega v nacionalne sisteme za odreditev zaščitnih ukrepov. Ta uredba držav članic ne zavezuje, da spremenijo svoje nacionalne sisteme, da bi lahko odredile zaščitne ukrepe v civilnih zadevah, in da bi uvedle zaščitne ukrepe v civilnih zadevah za uporabo te uredbe.
- (13) Zaradi upoštevanja različnih vrst organov, ki v državah članicah odrejajo zaščitne ukrepe v civilnih zadevah, in za razliko od drugih področij pravosodnega sodelovanja bi se morala ta uredba uporabljati za odločbe tako sodnih organov kot upravnih organov, pod pogojem, da ti upravni organi zagotavljajo zlasti svojo nepristranskost
- in pravico strank do sodnega nadzora. Policijski organi v nobenem primeru ne bi smeli veljati za organe izdajatelje v smislu te uredbe.
- (14) Na podlagi načela vzajemnega priznavanja bi morali biti zaščitni ukrepi, ki se v državi članici izvora odredijo v civilnih zadevah, priznani v zaproseni državi članici kot zaščitni ukrepi v civilnih zadevah v skladu s to uredbo.
- (15) V skladu z načelom vzajemnega priznavanja priznanje ustreza trajanju zaščitnega ukrepa. Vendar ob upoštevanju raznolikosti zaščitnih ukrepov v zakonodajah držav članic, zlasti kar zadeva njihovo trajanje, in dejstva, da se to uredbo praviloma uporablja v nujnih primerih, pa bi bilo treba učinke priznanja na podlagi te uredbe izjemoma omejiti na obdobje 12 mesecev od izdaje potrdila, določenega v tej uredbi, ne glede na morebitno daljše trajanje samega zaščitnega ukrepa (bodisi začasnega, časovno omejenega ali časovno neomejenega).
- (16) V primerih, ko je obdobje trajanja zaščitnega ukrepa daljše od 12 mesecev, omejitev učinkov priznanja na podlagi te uredbe ne bi smela posegati v pravico zaščitene osebe, da uveljavi ta zaščitni ukrep v okviru katerega koli drugega razpoložljivega pravnega akta Unije, ki zagotavlja priznanje, ali da zaprosi za nacionalni zaščitni ukrep v zaproseni državi članici.
- (17) Omejitev učinkov priznanja pomeni izjemo zaradi posebne narave predmeta urejanja te uredbe in ne bi smela biti precedens za druge instrumente v civilnih in gospodarskih zadevah.
- (18) Ta uredba bi morala urejati le priznavanje obveznosti, naložene z zaščitnim ukrepom. Ne bi smela urejati postopkov za izvajanje ali izvrševanje zaščitnega ukrepa in ne bi smela zajemati morebitnih sankcij, ki bi lahko bile naložene, če bi bila v zaproseni državi članici kršena obveznost, odrejena z zaščitnim ukrepom. Navedene zadeve ureja pravo te države članice. V skladu s splošnimi načeli prava Unije in zlasti z načelom vzajemnega priznavanja pa morajo države članice zagotoviti, da lahko zaščitni ukrepi, priznani v skladu s to uredbo, učinkujejo v zaproseni državi članici.

⁽¹⁾ UL L 338, 21.12.2011, str. 2.

⁽²⁾ UL L 338, 23.12.2003, str. 1.

- (19) Zaščitni ukrepi, zajeti v tej uredbi, bi morali zagotavljati zaščito zaščiteni osebi na njenem prebivališču, kraju dela ali drugem kraju, ki ga ta oseba redno obiskuje, kot je prebivališče bližnjih sorodnikov ali šolska ali izobraževalna ustanova, ki jo obiskuje njen otrok. Ne glede na to, ali sta zadevni kraj ali velikost območja, ki ju zajema zaščitni ukrep, opisana v zaščitnem ukrepu z enim ali več določenimi naslovi ali s sklicevanjem na obseg območja, ki se mu oseba, ki povzroča tveganje, ne sme približati oziroma vanj vstopiti (ali s kombinacijo obeh meril), je priznanje obveznosti, naložene z zaščitnim ukrepom, vezano na namen, ki ga ima ta kraj za zaščiteni osebo, in ne na določen naslov.
- (20) Glede na navedeno in pod pogojem, da se ohranijo narava in bistveni elementi zaščitnega ukrepa, bi moral pristojni organ zaprosene države članice imeti možnost, da prilagodi vsebinske elemente zaščitnega ukrepa, če je ta prilagoditev potrebna za to, da priznanje zaščitnega ukrepa v zaproseni državi članici učinkuje v praksi. Vsebinski elementi vključujejo naslov, splošno lokacijo ali najmanjšo razdaljo, ki jo mora oseba, ki povzroča tveganje, vzdrževati do zaščiteni osebe, naslova ali splošne lokacije. Taka prilagoditev pa ne sme vplivati na vrsto in civilno naravo zaščitnega ukrepa.
- (21) Da bi olajšali kakršno koli prilagoditev zaščitnega ukrepa, bi bilo treba v potrdilu navesti, ali gre pri naslovu, navedenem v zaščitnem ukrepu, za naslov prebivališča, kraja dela ali kraja, ki ga zaščiteni oseba redno obiskuje. Kadar je to ustrezno, bi moral biti v potrdilu nadalje naveden tudi obseg območja (približni polmer okoli določenega naslova), na katerem velja obveznost, ki je naložena z zaščitnim ukrepom glede osebe, ki povzroča tveganje.
- (22) Za lažji prosti pretok zaščitnih ukrepov znotraj Unije bi morala ta uredba uvesti enoten vzorec potrdila in v ta namen zagotoviti vzpostavitev večjezičnega standardnega obrazca. Organ izdajatelj bi moral potrdilo izdati na zahtevo zaščiteni osebe.
- (23) Polja za prosto besedilo v večjezičnem standardnem obrazcu potrdila bi morala biti čim bolj omejena, tako da bi bila lahko prevod ali transliteracija v večini primerov zagotovljena brez naložitve kakršnih koli stroškov za zaščiteni osebo, in sicer z uporabo standardnega obrazca v ustreznem jeziku. Vsi stroški potrebnega prevoda, ki presega besedilo večjezičnega standardnega obrazca, bi se morali porazdeliti, kot določa pravo države članice izvora.
- (24) Kadar potrdilo vsebuje prosto besedilo, bi moral pristojni organ zaprosene države članice odločiti, ali je potreben kakršen koli prevod ali transliteracija. To zaščiteni osebi ali organu izdajatelju države članice izvora ne bi smelo preprečevati, da bi prevod ali transliteracijo zagotovil na lastno pobudo.
- (25) Če je bil zaščitni ukrep odrejen v nenavzočnosti osebe, ki povzroča tveganje, ali po postopku, ki ne določa vnaprejšnjega uradnega obveščanja te osebe (v nadaljnjem besedilu: enostranski postopek), se zaradi zagotavljanja spoštovanja pravic do obrambe osebe, ki povzroča tveganje, potrdilo lahko izda le, če je ta oseba imela možnost, da pripravi svojo obrambo v zvezi z zaščitnim ukrepom. Zaradi preprečitve izogibanja in ob upoštevanju običajne nujnosti zadev, v katerih so potrebni zaščitni ukrepi, pa ne bi smelo biti nujno, da se rok za uveljavljanje take obrambe izteče, preden se potrdilo lahko izda. Potrdilo bi moralo biti izdano takoj, ko je zaščitni ukrep izvršljiv v državi članici izvora.
- (26) Ta uredba ob upoštevanju cilja preprostosti in hitrosti določa uporabo preprostih in hitrih metod uradnega obveščanja osebe, ki povzroča tveganje, s stopnjami postopka. Te posebne metode uradnega obveščanja bi se morale uporabljati le za namene te uredbe zaradi posebne narave njenega predmeta urejanja in ne bi smele pomeniti precedensa za druge instrumente v civilnih in gospodarskih zadevah ter ne bi smele vplivati na katere koli obveznosti države članice v zvezi z vročanjem sodnih in izvensodnih dokumentov v civilnih zadevah v tujini, ki izhajajo iz dvostranskih ali večstranskih dogovorov, sklenjenih med to državo članico in tretjo državo.
- (27) Pri uradnem obveščanju osebe, ki povzroča tveganje, o potrdilu, pa tudi pri kakršnem koli prilagajanju katerih koli vsebinskih elementov zaščitnega ukrepa v zaproseni državi članici bi bilo treba ustrezno upoštevati interes zaščiteni osebe, da se ne razkrijejo njeno bivališče ali drugi kontaktni podatki. Taki podatki se osebi, ki povzroča tveganje, ne bi smeli razkriti, razen če je tako razkritje potrebno za izpolnitev ali izvrševanje zaščitnega ukrepa.
- (28) Zoper izdajo potrdila ne bi smelo biti pritožbe.

- (29) Potrdilo bi bilo treba popraviti, če zaradi očitne napake ali nenatančnosti, kot je tipkarska napaka, ali napaka, nastala pri prepisovanju ali kopiranju, potrdilo ne odraža pravilno zaščitnega ukrepa, ali bi ga bilo treba preklicati, če je bilo očitno neupravičeno odobreno, na primer kadar se uporablja za ukrep, ki ne spada na področje uporabe te uredbe, ali kadar so bile pri njegovi izdaji kršene zahteve za njegovo izdajo.
- (30) Organ izdajatelj države članice izvora bi moral zaščitni osebi na zahtevo pomagati pridobiti informacije o organih zaprosene države članice, pred katerimi se lahko uveljavlja zaščitni ukrep ali zahteva izvršitev.
- (31) Zaradi usklajenega delovanja pravosodja bi bilo treba preprečiti, da bi bile v dveh državah članicah izdane nezdružljive odločbe. Ta uredba bi zato morala določiti možnost zavrnitve priznanja ali izvrševanja zaščitnega ukrepa v primeru nezdružljivosti s sodbo, izdano ali priznано v zaproseni državi članici.
- (32) V izjemnih primerih bi lahko bilo zaradi javnega interesa upravičeno, da bi sodišča v zaprosenih državah članicah utemeljila zavrnitev priznanja ali izvršitve zaščitnega ukrepa, če bi bila njegova uporaba očitno nezdružljiva z javnim redom te države članice. Sodišča pa kljub temu ne bi smela imeti možnosti uporabe izjeme javnega reda, da bi zavrnila priznanje ali izvršitev zaščitnega ukrepa, če bi bilo to v nasprotju s pravicami iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in zlasti členom 21 navedene listine.
- (33) Če je v državi članici izvora zaščitni ukrep odložen ali preklican ali je preklicano potrdilo, bi moral pristojni organ zaprosene države članice na podlagi predložitve zadevnega potrdila odložiti ali preklicati učinke priznanja in, kadar je to primerno, izvršitev zaščitnega ukrepa.
- (34) Zaščitena oseba bi morala imeti učinkovit dostop do pravice v drugih državah članicah. Da bi takšen učinkovit dostop zagotovili v postopkih, ki jih zajema ta uredba, se mora pravna pomoč zagotoviti v skladu z Direktivo Sveta 2003/8/ES z dne 27. januarja 2003 o izboljšanju dostopa do pravnega varstva v čezmejnih sporih z uvedbo minimalnih skupnih pravil v zvezi s pravno pomočjo pri takih sporih ⁽¹⁾.
- (35) Za lažjo uporabo te uredbe bi bilo treba določiti, da morajo države članice sporočiti določene informacije o svojih nacionalnih pravilih in postopkih v zvezi z zaščitnimi ukrepi v civilnih zadevah v okviru Evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah, vzpostavljene z Odločbo Sveta 2001/470/ES ⁽²⁾. Dostop do informacij, ki jih zagotovijo države članice, bi moral biti mogoč prek evropskega portala e-pravosodje.
- (36) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za pripravo in naknadno spreminjanje obrazcev, določenih v tej uredbi. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije ⁽³⁾.
- (37) Za sprejemanje izvedbenih aktov, s katerimi se pripravijo in naknadno spreminjajo obrazci, določeni v tej uredbi, bi bilo treba uporabljati postopek pregleda.
- (38) V tej uredbi se spoštujejo temeljne pravice in upoštevajo načela, priznana z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah. Njen namen je predvsem zagotoviti pravico do obrambe in nepristranskega sojenja, kot je določeno v členu 47 in členu 48 navedene listine. To uredbi bi bilo treba uporabljati skladno s temi pravicami in načeli.
- (39) Ker cilja te uredbe, namreč vzpostaviti pravila za enostaven in hiter mehanizem za priznanje zaščitnih ukrepov, ki jih odredi država članica v civilnih zadevah, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se ta cilj lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseg navedenega cilja.
- (40) V skladu s členom 3 Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, sta obe državi članici podali uradno obvestilo, da želita sodelovati pri sprejetju in uporabi te uredbe.

⁽¹⁾ UL L 26, 31.1.2003, str. 41.

⁽²⁾ UL L 174, 27.6.2001, str. 25.

⁽³⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

- (41) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 22) o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (42) Evropski nadzornik za varstvo podatkov je podal mnenje 17. oktobra 2011 ⁽¹⁾ v skladu s členom 41(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov ⁽²⁾ –

tveganje, naloži eno ali več naslednjih obveznosti z namenom zaščititi drugo osebo, katere telesna ali duševna nedotakljivost sta lahko ogroženi:

- (a) prepoved ali ureditev vstopa na kraj, kjer zaščitena oseba prebiva, dela ali ga redno obiskuje ali se v njem redno zadržuje;
- (b) prepoved ali ureditev stikov z zaščiteno osebo v kakršni koli obliki, vključno po telefonu, elektronski ali navadni pošti, faksu ali kako drugače;

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa pravila za preprost in hiter mehanizem priznavanja zaščitnih ukrepov, ki jih odredijo države članice v civilnih zadevah.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za zaščitne ukrepe v civilnih zadevah, ki jih odredi organ izdajatelj, v smislu točke 4 člena 3.
2. Ta uredba se uporablja za čezmejne primere. Za namene te uredbe se primer šteje za čezmejnega, kadar se priznanje zaščitnega ukrepa, izdanega v eni državi članici, zahteva v drugi državi članici.
3. Ta uredba se ne uporablja za zaščitne ukrepe, ki spadajo na področje uporabe Uredbe (ES) št. 2201/2003.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „zaščitni ukrep“ pomeni kakršno koli odločbo ne glede na poimenovanje, ki jo v skladu z nacionalnim pravom odredi organ izdajatelj države članice izvora in osebi, ki povzroča

- (c) prepoved ali ureditev približevanja zaščiteni osebi na krajšo razdaljo od predpisane;

2. „zaščitena oseba“ pomeni fizično osebo, ki ji je z zaščitnim ukrepom dodeljena zaščita;

3. „oseba, ki povzroča tveganje“ pomeni fizično osebo, ki ji je bila naložena ena ali več obveznosti iz točke 1;

4. „organ izdajatelj“ pomeni kateri koli sodni organ ali kateri koli drug organ, za katerega država članica določi, da je pristojen za zadeve s področja uporabe te uredbe, pod pogojem, da tak drug organ strankam zagotavlja nepristranskost in da so njegove odločbe v zvezi z zaščitnim ukrepom v skladu s pravom države članice, v kateri deluje, lahko predmet sodnega nadzora, ter da so po moči in učinku podobne sodni odločbi o isti zadevi;

5. „država članica izvora“ pomeni državo članico, v kateri je zaščitni ukrep odrejen;

6. „zaprošena država članica“ pomeni državo članico, v kateri se zahtevata priznanje in, kadar je to primerno, izvršitev zaščitnega ukrepa.

POGLAVJE II

PRIZNAVANJE IN IZVRŠEVANJE ZAŠČITNIH UKREPOV

Člen 4

Priznavanje in izvrševanje

1. Zaščitni ukrep, ki se odredi v državi članici, se v drugih državah članicah prizna brez kakršnega koli posebnega postopka in je izvršljiv brez razglasitve izvršljivosti.

⁽¹⁾ UL C 35, 9.2.2012, str. 10.

⁽²⁾ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

2. Zaščitena oseba, ki želi v zaproseni državi članici uveljaviti zaščitni ukrep, odrejen v državi članici izvora, pristojnemu organu zaprosene države članice predloži:

- (a) izvod zaščitnega ukrepa, ki izpolnjuje pogoje, potrebne za potrditev njegove verodostojnosti;
- (b) potrdilo, izdano v državi članici izvora skladno s členom 5, ter
- (c) po potrebi transliteracijo in/ali prevod potrdila v skladu s členom 16.

3. Potrdilo učinkuje le v mejah izvršljivosti zaščitnega ukrepa.

4. Ne glede na morebitno daljše trajanje zaščitnega ukrepa so učinki priznanja na podlagi odstavka 1 omejeni na obdobje 12 mesecev od datuma izdaje potrdila.

5. Postopek za izvrševanje zaščitnih ukrepov ureja pravo zaprosene države članice.

Člen 5

Potrdilo

1. Organ izdajatelj države članice izvora na zahtevo zaščitene osebe izda potrdilo na večjezičnem standardnem obrazcu, pripravljenem v skladu s členom 19, ki vključuje informacije iz člena 7.

2. Zoper izdajo potrdila ni pritožbe.

3. Organ izdajatelj države članice izvora na zahtevo zaščitene osebe tej osebi zagotovi transliteracijo in/ali prevod potrdila, pri čemer uporabi večjezični standardni obrazec, pripravljen v skladu s členom 19.

Člen 6

Zahteve za izdajo potrdila

1. Potrdilo se lahko izda le, če je bila oseba, ki povzroča tveganje, o zaščitnem ukrepu uradno obveščena v skladu z zakonodajo države članice izvora.

2. Če je bil zaščitni ukrep odrejen v nenavzočnosti, se lahko potrdilo izda le, če je bil osebi, ki povzroča tveganje, vročen dokument o začetku postopka ali enakovreden dokument ali če je bila, kadar je to ustrezno, v skladu s pravom države članice izvora kako drugače obveščena o začetku postopka pravočasno in na tak način, ki tej osebi omogoča pripravo njene obrambe.

3. Če je bil zaščitni ukrep odrejen po postopku, ki ne določa vnaprejšnjega uradnega obveščanja osebe, ki povzroča tveganje (v nadaljnjem besedilu: enostranski postopek), se potrdilo lahko izda le, če je ta oseba imela pravico do izpodbijanja zaščitnega ukrepa v skladu s pravom države članice izvora.

Člen 7

Vsebina potrdila

Potrdilo vsebuje naslednje informacije:

- (a) naziv in naslov/kontaktne podatke organa izdajatelja;
- (b) referenčno številko zadeve;
- (c) datum izdaje potrdila;
- (d) podatke o zaščiteni osebi: ime, datum in kraj rojstva, če je znan, in naslov, ki se uporabi za uradno obveščanje ter pred katerim je jasno opozorilo, da se ta naslov lahko razkrije osebi, ki povzroča tveganje;
- (e) podatke o osebi, ki povzroča tveganje: ime, datum in kraj rojstva, če je znan, ter naslov, ki se uporabi za uradno obveščanje;
- (f) vse informacije, ki so potrebne za izvršitev zaščitnega ukrepa, vključno in kadar je to primerno, o vrsti ukrepa in obveznosti, ki jo nalaga osebi, ki povzroča tveganje, ter opredelitev namena kraja in/ali obseg območja, kateremu se ta oseba ne sme približati oziroma na/v katerega ne sme vstopati;
- (g) trajanje zaščitnega ukrepa;
- (h) trajanje učinkov priznanja v skladu s členom 4(4);

- (i) izjavo, da so izpolnjene zahteve iz člena 6;
- (j) informacije o pravicah, zagotovljenih v skladu s členoma 9 in 13;
- (k) za lažje sklicevanje navedbo polnega naslova te uredbe.

Člen 8

Uradno obvestilo o potrdilu osebi, ki povzroča tveganje

1. Organ izdajatelj države članice izvora osebo, ki povzroča tveganje, uradno obvesti o potrdilu in o dejstvu, da ima izdaja potrdila za posledico priznanje ter, kadar je to primerno, izvršljivost zaščitnega ukrepa v vseh državah članicah v skladu s členom 4.

2. Če oseba, ki povzroča tveganje, prebiva v državi članici izvora, se uradno obvestilo opravi v skladu s pravom te države članice. Če oseba, ki povzroča tveganje, prebiva v državi članici, ki ni država članica izvora, ali v tretji državi, se to uradno obvestilo opravi s priporočenim pismom s potrdilom o prejemu ali na enakovreden način.

Primere, v katerih naslov osebe, ki povzroča tveganje, ni znan ali če ta oseba noče potrditi prejema uradnega obvestila, ureja pravo države članice izvora.

3. Bivališče ali drugi kontaktni podatki zaščitene osebe se osebi, ki povzroča tveganje, ne razkrijejo, razen če je njihovo razkritje potrebno za ravnanje v skladu z zaščitnim ukrepom ali za njegovo izvršitev.

Člen 9

Popravek ali preklic potrdila

1. Brez poseganja v člen 5(2) in na zahtevo zaščitene osebe ali osebe, ki povzroča tveganje, vloženo pri organu izdajatelju države članice izvora, ali na pobudo tega organa se potrdilo:

- (a) popravi, če zaščitni ukrep in potrdilo nista skladna zaradi pisne napake, ali

- (b) prekliche, če je bilo ob upoštevanju zahtev iz člena 6 in področja uporabe te uredbe očitno neupravičeno odobreno.

2. Postopek, vključno s kakršno koli pritožbo, v zvezi s popravkom ali preklicem potrdila, ureja pravo države članice izvora.

Člen 10

Pomoč zaščiteni osebi

Organ izdajatelj države članice izvora zaščiteni osebi na njeno zahtevo pomaga pridobiti informacije, dane na voljo v skladu s členoma 17 in 18, v zvezi z organi zaprosene države članice, pred katerimi se lahko uveljavlja zaščitni ukrep ali zahteva njegova izvršitev.

Člen 11

Prilagoditev zaščitnega ukrepa

1. Pristojni organ zaprosene države članice, če in kolikor je treba, prilagodi dejanske elemente zaščitnega ukrepa, tako da omogoči njegovo učinkovanje v tej državi članici.

2. Postopek prilagoditve zaščitnega ukrepa ureja pravo zaprosene države članice.

3. Oseba, ki povzroča tveganje, se uradno obvesti o prilagoditvi zaščitnega ukrepa.

4. Če oseba, ki povzroča tveganje, prebiva v zaproseni državi članici, se uradno obvestilo opravi v skladu s pravom te države članice. Če oseba, ki povzroča tveganje, prebiva v državi članici, ki ni zaprosena država članica, ali v tretji državi, se to uradno obvestilo opravi s priporočenim pismom s potrdilom o prejemu ali na enakovreden način.

Primere, v katerih naslov osebe, ki povzroča tveganje, ni znan ali če ta oseba noče potrditi prejema obvestila, ureja pravo zaprosene države članice.

5. Pritožbo zoper prilagoditev zaščitnega ukrepa lahko vloži zaščitena oseba ali oseba, ki povzroča tveganje. Pritožbeni postopek ureja pravo zaprosene države članice. Vložitev pritožbe ne zadrži izvršitve.

Člen 12

Nepreverjanje vsebine

Zaščitnega ukrepa, odrejenega v državi članici izvora, v zaproseni državi članici pod nobenim pogojem ni dovoljeno vsebinsko preverjati.

Člen 13

Zavrnitev priznanja ali izvršitve

1. Na prošnjo osebe, ki povzroča tveganje, se priznanje in, kadar je to primerno, izvršitev zaščitnega ukrepa zavrneta, kolikor je tako priznanje:

(a) v očitnem nasprotju z javnim redom v zaproseni državi članici ali

(b) nezdružljivo s sodbo, izdano ali priznано v zaproseni državi članici.

2. Prošnja za zavrnitev priznanja ali izvršitve se vloži pri sodišču zaprosene države članice, ki ga ta država članica sporoči Komisiji v skladu s točko (a)(iv) člena 18(1).

3. Dejstvo, da pravo zaprosene države članice ne omogoča takšnega ukrepa na podlagi istih dejstev, ne more biti razlog za zavrnitev priznanja zaščitnega ukrepa.

Člen 14

Odložitev ali preklic priznanja ali izvršitve

1. V primeru odložitve ali preklica zaščitnega ukrepa v državi članici izvora, odložitve ali omejitve njegove izvršljivosti ali preklica potrdila v skladu s točko (b) člena 9(1), organ izdajatelj države članice izvora na zahtevo zaščitene osebe ali osebe, ki povzroča tveganje, izda potrdilo z navedbo te odložitve, omejitve ali preklica, pri čemer uporabi večjezični standardni obrazec, pripravljen v skladu s členom 19.

2. Kadar zaščitena oseba ali oseba, ki povzroča tveganje, predloži potrdilo, izdano v skladu z odstavkom 1, pristojni organ zaprosene države članice odloži ali prekliche učinke priznanja in, kadar je to primerno, izvršitev zaščitnega ukrepa.

POGLAVJE III

SPLOŠNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 15

Overitev in druge podobne formalnosti

Overitev ali druge podobne formalnosti v zvezi z dokumenti, izdanimi v državi članici v okviru te uredbe, niso potrebne.

Člen 16

Transliteracija ali prevod

1. Kadar je v skladu s to uredbo potrebna kakršna koli transliteracija ali prevod, se ta opravi v uradni jezik ali enega od uradnih jezikov zaprosene države članice ali kateri koli drug uradni jezik institucij Unije, za katerega je ta država članica navedla, da ga lahko sprejme.

2. Ob upoštevanju člena 5(3) kakršen koli prevod v skladu s to uredbo opravi oseba, ki je za prevajanje usposobljena v eni od držav članic.

Člen 17

Informacije, ki so dane na voljo javnosti

Države članice v okviru Evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah, vzpostavljene z Odločbo Sveta 2001/470/ES, in da se javnosti dajo na voljo informacije, zagotovijo opis nacionalnih pravil in postopkov v zvezi z zaščitnimi ukrepi v civilnih zadevah, vključno z informacijami o vrsti organov, pristojnih v zadevah, ki spadajo v področje uporabe te uredbe.

Države članice te informacije posodablajo.

Člen 18

Sporočanje informacij s strani držav članic

1. Države članice Komisiji do 11. julija 2014 sporočijo naslednje informacije:

(a) vrste organov, pristojnih za zadeve, ki spadajo na področje uporabe te uredbe, pri čemer navedejo, kadar je to primerno:

(i) organe, ki so pristojni za odreditev zaščitnih ukrepov in izdajo potrdil v skladu s členom 5;

(ii) organe, pri katerih je treba uveljavljati zaščitni ukrep, odrejen v drugi državi članici, in/alí ki so pristojni za izvrševanje takega ukrepa;

(iii) organe, ki so pristojni za prilagoditev zaščitnih ukrepov v skladu s členom 11(1);

(iv) sodišča, pri katerih se v skladu s členom 13 vložijo prošnja za zavrnitev priznanja in, kadar je to primerno, izvršitve;

(b) jeziku ali jezikih, ki so sprejemljivi za prevode iz člena 16(1).

2. Komisija da informacije iz odstavka 1 na voljo javnosti na kakršen koli ustrezen način, zlasti prek spletnega mesta Evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah.

Člen 19

Priprava in naknadne spremembe obrazcev

Komisija sprejme izvedbene akte za pripravo in naknadne spremembe obrazcev iz členov 5 in 14. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 20.

Člen 20

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 21

Pregled

Komisija do 11. januarja 2020 Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o uporabi te uredbe. Poročilo se po potrebi priložijo predlogi za spremembe.

Člen 22

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 11. januarja 2015.

Ta uredba se uporablja za zaščitne ukrepe, odrejene na dan ali po 11. januarju 2015, ne glede na to, kdaj so bili začeti postopki.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, 12. junija 2013

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednica

L. CREIGHTON